

Posamezna številka v Ljubljani in Trstu 4 vin.

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 5. zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—. Telefon številka 118.

JUTRO

NEODVIŠEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin.

Uredništvo in upravnistvo je v Franciskanovi ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 118.

Glej brzojave!

Vpad ruske, angleške in francoske vojske na Kitajsko.

Glej brzojave!

Zalosten konec slovenskega vseučilišča.

Avstrijski klerikalci že dolgo niso zadovoljni z obstoječimi visokimi šolami. Že leta in leta si prizadevajo, da bi se zanje ustanovila v Solnogradu posebna katoliška univerza. Če bi imeli v državi prav vso oblast v rokah, bi tudi kmalu ustanovili solnograško katoliško vseučilišče, ali pa bi na vseh visokih šolah za profesorje imenovali samo take znanstvene kreature, kot je znani klerikalec Zimmermann.

Naši klerikalci so še bolj zagrizeni, kot vsi ostali njihovi politični bratje v državi. Bilo bi direktno proti njihovem programu, proti njihovim stremljenjem in proti njihovim interesom, če bi se ustanovilo še eno novo svobodno vseučilišče, ki bi ne bilo strogo katoliško in klerikalno.

Kadar bi prišlo vprašanje takega vseučilišča v resen štadij, bi vsi avstrijski klerikalci z našimi vred začeli najstrupenejšo gonjo in bi vse poskusili, da bi preprečili ustanovitve novega svobodnega vseučilišča. To je tako gotovo, da bi se to zgodilo, kakor je res $2 \times 2 = 4$.

Pomisliti treba, s kako vehemenco so klerikalci zatrli zavode svobodne ljudske šole. Naši klerikalci so zasledovali in zasledujejo že tiste, ki se upajo govoriti o nji, kaj šele če bi se kdo drznil ustanovljati jo. Še celo zoper družbo sv. Cirila in Metoda so nastopili, samo zato, ker niso družbene šole čisto v njihovih rokah, dasi so še preveč verske. Zoper mestni licej, višjo dekleško šolo so bili, ker jim je na tem, da bi uspevale samo nunske šole. Ljubljanske gimnazije so jim bile premalo klerikalne, ustanovili so škofove zavode. Slovenske realne ne marajo in nočejo, ker nimajo garancije, da bo katoliška.

S tega stališča je treba presojati klerikalce in kdor jih pozna, ni nikdo mogel verjeti, da se oni resno in odkritosrčno potegujejo za slovensko vseučilišče.

Na videz, da se ne zamerijo javnosti, so zavzemali k vseučiliškemu vprašanju tako stališče kot da bi bili zanj. V resnici so pa vedno delali proti in slovensko vseučiliško vprašanje kot sredstvo porabljali za dosego svojih postranskih strankarskih namenov.

Pred leti so obstruirali v deželni zbor in za obstrukcijsko orodje porabili vseučiliški zbornik. A kaj so hoteli in kaj so dosegli z obstrukcijo? Vseučilišče?

Na Dunaju so lansko leto pustili poslancu Gostinčarju obstruirati za „vseučilišče“. Kaj so hoteli? Mar vseučilišče? Kaj so dosegli? Mar vseučilišče?

Samotno so se klerikalci še vedno

prodali in večkrat že na račun slovenskega vseučilišča.

Znano je tudi, da je lani bila v državnem zboru že taka konstelacija, da je bilo ministrstvo že pripravljeno dovoliti slovenske docenture na praški univerzi. Klerikalci pa so jih preprečili in onemogočili.

V soboto pa so naši klerikalci storili zadnji korak v slovenskem vseučiliškem vprašanju. Nesli so ga namreč k pogrebu.

750.000 kron je že znašal prispevek dežele Kranjske v vseučilišnem fondu.

Lepa podlaga, lep začetek za najvišji ideal Slovencev. Klerikalna večina deželnega zbora pa je v soboto sklenila, da dá vse vseučilišni fond falitni „Gospodarski zvezi“ kot brezobresno posojilo, da bo z njim poplačala zavezano gospodarstvo. Okamenel bi človek lahko tako neverjetno je vplivala ta vest in vendar je resnična. Klerikalci so nas oropali, so nam ukradli vseučiliški fond in s tem pokopali slovensko vseučilišče.

Vseučiliški fond je bil velevažna institucija. Z njim bi se morali leto za letom podpirati mladi učenjaki, ki bi morali iti na tuje univerze iskati dopolnila znanstvene izobrazbe. Vseučiliški fond bi moral dati subvencije za laboratorije, ki bi jih napravili kandidati za bodoče vseučilišče, ki žive doma in ne v kakem vseučiliškem mestu. Podpore za znanstvena dela bi morale prihajati iz vseučiliškega fonda.

Samo neizobraženim, zagrizenim ali pa butastim ljudem lahko klerikalci dopovedujejo, da je vseučiliški fond bil mrtev fond. Klerikalci sami že leta in leta nabirajo v fond za katoliško vseučilišče v Solnogradu.

Ali je tam tudi mrtev fond? — Seveda za naše klerikalce je bil vseučiliški fond „mrtev“, ker niso hoteli ničesar iz njega dati za vseučiliške priprave.

Dr. Rostohar je že užival deželno stipendijo, da se je na praški univerzi pripravljaj za docenturo. Klerikalci so mu takoj ustavili stipendijo.

Dr. Zarnik je na Nemškem priznan učenjak in eden najposobnejših kandidatov za bodoče slovensko vseučilišče. Deželni odbor tri leta ni niti odgovoril na njegovo prošnjo za stipendijo. Letos šele je prošnjo odbil.

Tako bi lahko našli še vse polno podrobnosti, ki bi vse dokazovale, da so klerikalci tamkaj, kjer je bilo uspehov pričakovati, sistematično delali proti interesom slovenskega vseučilišča.

Vrhunec podlosti, brezvestnosti in nesramnosti pa je, da se upa na vse to še „Slovenec“ pisati, da so naprednjaki slovensko vseučiliško vprašanje „kompromitirali“, pomazali, izdali in prodali.

Naprednjaki so ustanovili deželni fond za vseučilišče, katerega so sedaj klerikalci požrli, naprednjaki so ustanovili mestni vseučiliški fond, katerega bi klerikalci radi izpraznili, pa ga ne bodo. Župan Ivan Hribar je bil, ki je dejal, da si stavi za življensko nalogo pridobiti Slovence vseučilišče. Da je mislil pošteno in da je bila njegova želja odkritosrčna, imamo dovolj dokazov. Kar je sploh za slovensko vseučilišče pripravljanih del izvršenih, so jih napravili naprednjaki, ali pa ministrstvo po prizadevanju naprednjakov.

„Slovenec“ piše, da je „vseučiliško vprašanje sedaj v dobrem tiru.“ Pristaviti je le pozabil, da je samo za klerikalce v dobrem tiru, ne pa za Slovence! Tako se je končala za naš narod tragedija slovenskega vseučilišča.

Klerikalci se sedaj samo še hvalljo, da so napravili „velik čin“ s tem, da so položili naš najvišji ideal za vse čase v mrzel grob.

Ali res za vse čase? Ne! Vzdrmiti se mora še naš narod, iz klerikalnih grobov mora vstati naš narod! Poučujmo nevedneže, bodimo omahljive, zaničujmo izdajce in žalostni časi se morajo izpremeniti v veselje, lepše!

Pasivna rezistenca v Trstu.

Državni uradniki in uslužbenci v Trstu bijejo težak boj za zboljšanje svojega položaja. Vsa poštena javnost bi morala stati na njihovi strani, ker zahteve državnih uradnikov in uslužbencev so pravične in nihče ne more trditi, da so začeli ta boj iz objestnosti, nego jih je naglala na to samo skrajna sila.

Res je, pri pasivni rezistenci trpi tudi občinstvo, ali njegova jeza bi se morala obračati na vladno, ki meče ogromne milijone za razne čisto neproduktivne reči, državne uradnike in uslužbence pa tira v obup. Občinstvo bi moralo pritisniti na vladno, da ta zboljša položaj državnih uradnikov in uslužbencev, v Trstu pa se obrača nevolja velikega dela prebivalstva proti trpinom, ki zahtevajo svoje pravice.

To ni lepo in ni človeško, posebno je pa vse obsodbe vredno, da so se našli celo listi, ki nastopajo proti uradnikom in uslužbencem državnih podjetij in zagovarjajo vladno.

Kako bo končal ta boj, ne moremo prerokovati, ali mislimo, da bodo državni uradniki in uslužbenci zmagali, ako vstrajajo v boju in ostanejo — solidarni. Zalostno je, da se je našlo krumirjev, ki ovirajo boj svojih tovarišev, a stokrat žalostnejše je, ako je res, kar trdijo tržaški listi, da podpira krumirstvo socijalna demokracija, ki nam je sicer — dokler se bojuje za zboljšanje socijalnih razmer — resnično simpatična in mi nikakor ne moremo razumeti poročil, ki jih o krumirstvu socijalnih demokratov dobijamo iz Trsta.

Ne moremo razumeti niti dr. Rybářa, ki je — kakor poroča „Edinost“ — zahteval v državnem zboru od vlade zboljšanje položaja državnih uradnikov in uslužbencev in obenem take službene predpise, ki bi onemogočili pasivno rezistenco! Ako je dr. Rybář že na vsak način hotel predlagati tudi nove službene predpise, potem naj bi s tem predlogom počakal vsaj toliko časa, dokler ne konča pasivna rezistenca v Trstu, za sedaj bi se pa moral potegniti za opravičene zahteve državnega uradništva in uslužbenstva.

Vemo, da plane radi teh naših besed nad nas „Edinost“, ali naj le skoči, mi ponavljamo: nelogično je zahtevati istočasno od vlade, da bi zadovoljila one, ki se z njo bojujejo, a obenem ji dajati v roke orožje, s katerim naj odpor zatrel!

Iz slovenskih krajev.

Iz Trsta. Omejenost ali ne odkritosrčnost. V zadnji številki „Svobode“ čitamo, da se ustanovi v kratkem v Trstu „Narodna posojilnica in hranilnica“, registrovana delavska zadruga z omejenim jamstvom v Trstu. Nadalje čitamo, da je ta zavod delavska zadruga, in da se z ustanovitvijo tega zavoda uresniči davna želja tržaškega slovenskega delavstva.

„Narodna posojilnica in hranilnica“ je pozvana, da nastopi kot stekališče kapitala narodnega delavstva. Delež so po 10 K. K zadrugi pristopi lahko vsak poštenjak, ki je dopolnil 24 let. Pripravljalni odbor, na čelu mu trgovec in posestnik Jakob Perhanc in posestnik Ivan Marija Gombar, razpošilja oklice, ki pravijo, da je namen zadrugi podpirati gospodarsko stremljenje maloobrtnega, malotrgovskega, uradniškega, delavskega in kmečkega stanu.

Sprejemala bo najmanjše vloge in dajala posojila na tedenska odplačevanja.

Na treh ali še večih občnih zborih Narodne delavske organizacije se je sklenilo, da se mora ustanoviti v najkrajšem času delavska hranilnica in posojilnica, ki bi se bavila z enakimi posli, kakor je povedano zgoraj. Izvolili so se celo odseki za sestavo pravil, a vse je vedno zaspalo, ker je moralo zaspiti, ker se je morala Nar. del. organizacija pokoriti kategoričnemu „Quod non“ iz kavarne „Balkan“, češ, ker bi to škodovalo „Tržaški posojilnici“ in njeni podružnici „Trg. obrtni zadrugi“.

Tedanjí predsednik Narodne delavske organizacije je tako temeljito upošteval ja „Quod non“, da ni bilo

niti po obnem zboru niti govora več o takem zavodu.

Tak zavod, ustanovljen po Nar. delavski organizaciji za narodno delavstvo, bi bil največjega pomena ne samo za delavstvo, temveč tudi za organizacijo, kajti gotov del čistega dobička tega zavoda bi tekkel v podporne zaklade organizacije.

Ce pa pogledamo vse te oklice v „Svobodi“, ne vidimo omenjene niti enkrat „Nar. del. organizacije“. Kako zelo so se ti ljudje bali „delavca“, so pokazali že s samim imenom zadruga, izognili so se s tem blestecim titulašem pravega imena — „Delavske posojilnice in hranilnice“, kateremu bi bili v popolnitet lahko dodali tudi „narodno“, ako je to tako silno (?) potrebno za zadrugo.

Rekli bodo morda, da je to izraženo v naslovu, ko se pravi — „registrovana delavska zadruga...“

„Omejenost ali odkritosrčnost“ smo naslovili ta dopis in to gre pred vsem temu delu imena zadruga. Do takih neumnosti pridejo ljudje, ki so tako omejeni, da kaj boljšega ne spravijo skupaj, ali pa tako neodkritosrčni, da nočejo povedati, kaj je na celi stvari in hočejo prikriti delavstvu, da mu hočejo s to zadrugo — zbrisati oči, da bi mislilo in verjelo, da je to res njegova zadruga, dočim bo pa že poskrbljeno, da bo toliko deležev „na varnem“, da ne bo delavstvo imelo nikdar večine, a z delavskim kapitalom bodo gospodarili tisti, ki so že zdavnaj hrepneli po tem kapitalu, a ga niso mogli dobiti v roke, kakor imajo že v rokah vso tržaško okolico, da bodo potem dajali podpore raznim Rafaelovim družbam in ne vemo, komu še vse, samo ne narodnemu delavstvu in njegovim strokovnim in gospodarskim institucijam. Zato pa „delavsko“ le med „r. d. z. z. o. j.“, kajti to se piše le z začetnicami in se nikdar ne izgovarja.

Stvar se je mešala že nekaj časa sem in bilo je vse tako silno tiho in „zaupno“, da je moralo vzbujati sum. In evo sedaj kukavičjega ljajca buržoazije v gnezdu narodnega delavstva!

Ce je narodno delavstvo v Trstu pametno, bo poskrbelo, da mu s to zadrugo gotova gospoda ne bo motila razvoja, ki ga je potrebno in vredno. Naj le pridno pristopa k zadrugi, toda že sedaj, ko je še čas, nekoliko natančnejši pogleda v zadruga pravila.

Glavna zahteva narodnega delavstva mora biti, da se mu v pravih zagotovljen vsaj tri petine glavnih deležev, oziroma tripetinska večina na obnem zboru. S tem je zagotovljen delavski značaj zadruga. Izpremeniti se mora naslov v „Delavska posojilnica in hranilnica“, oziroma Narodna delavska posojilnica in hranilnica v načelstvu itd. mora imeti delavstvo večino, in zanesljivo uradništvo.

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetk.

Toda če se ne bi dobro zadel! Če bi mu napačen gib ali drhtljaj roke otel sovraženo življenje!...

Oh, to bi bilo grozno!... Pomislil je:

— Človek hoče umreti od glada, toda muka postane sčasoma silnejša od volje! takrat planeš po kruhu kakor zver. Hočeš si razbiti glavo ob zidu, pa si nakoplješ sama eno trpljenje več! Kaj ti je storiti? ... Kaj početi? ...

Umreti je jetniku težka naloga!

V tem trenutku se je Skalabrino stresel od groze in zamrmral z zamolklim glasom:

— Da, kmalu pride ... krvnik! ...

Krvnik! ...

Roland je vtrepetal do mozga. In temna tragična misel, ki se je bila dvignila nad njegovim porušnim upom, se je vtelesila in zadobila jasno obliko!

Sklonil se je k Skalabrinu ter mu dejal z usmevom:

— Pomiri se ... ti ne boš umrl! ...

XVI.

Smrtni boj.

Skalabrino se je z brezmejno osuplostjo ozrl na Rolanda, ko je slišal te njegove besede. Roland se mu je moral zdeti v tem trenutku kakor eden tistih angelov, o katerih je slišal govoriti v svojem detinstvu. Zajecjal je:

— Kaj pravite? Da ne bom umrl?

— Ne, je dejal Roland.

Skalabrino je povzel trepetaje:

— Oh, gospod, prizanesite! Preveč kruto bi bilo, obujati mi up v življenje, pa me nato zopet izročiti smrti!

— Vstani, in pojdi za menoj! ...

Skalabrino je ubogal in sledil Rolandu; ves je omahoval, in kolena so se mu sklecavala od groze.

Roland je šel k plošči, ki je zakrivala njegov rov, in jo je privzdignil, rekoč:

— Tebi ta rov; meni — črno haljo krvnikovo.

Skalabrino je odskočil nazaj, sklenil roke in zmajal z glavjo.

Roland je napak razumel to njegovo kretnjo:

— Morda preteče več let, preden zapazijo ta rov; v mojo ječo pa nikdar ne pride živa duša. Na vsak način pa se ne boj, da ti ne bi podarili življenja, samo če zapazijo, da so obglavili mene namesto tebe.

— Gospod, je dejal bandit, življenje za tako ceno! Vidite, gospod, pravkar sem imel uro stihu, ki bi se je moral spominjati, tudi če bi mi bilo živeti še tisoč let. Če bi se mi še enkrat vrnila takšna ura, bi moral zblazneti! Toda rajši bi iznova prenašal tako trpljenje še toliko mesecev, kolikor je minulo hipov v tem strašnem trenutku, kakor da privolim v tako podlo zamenjo!

— A jaz, je zarohnel Roland, ti pravim, da hočem umreti. Ti si nekoč prisegel moji materi, da se ji izročaš z dušo in s telesom! Ali hočeš odreči sinu, kar si ponujal materi?

— Gospod! je vzkliznil razbojnik, vijoč si roke, če sem govoril vaši materi take besede, sem jih govoril iz ljubezni do njenega sina! Oh, dvajsetkrat bi se dal obglaviti, samo če bi bila to vaša rešitev!

Roland je prijel Skalabrino za obedve roki.

— Poslušaj me, je dejal s povdankom. Ti v svoji ječi trpiš samo telesno, trpiš samo vsled mraza, glada, molčanja in teme. Zdaj pa si predstavljaš, da je vse to trpljenje paradiz, če ga primerjaš s tem, kar trpim jaz! Misli si, da zebe mojo dušo še bolj, nego tvoje telo; da strada moja duša bolj, nego si moreš ti sploh predstavljati; da je molčanje mojih misli strašnejše od molčanja v grobu, in da je tema tvoje ječe svetla v primeri s temo, ki obdaja mojo ljubezen!

— Gospod! ...

— Ali ne vidiš, ali ne razumeš, da mi je smrt rešitev, in da bom moral, ako mi ti odrečeš prvo in zadnjo dobroto, ki te je prosim, trpeti še in še, dokler ne najdem možnosti, da se

umorim!

Razbojnik je zakričal od bolesti.

Ce tudi ga morda ni razumel do pičice, vendar mu je postalo bliskoma jasno, da more storiti Rolandu samo eno, edino dobro — to je, pomagati mu, da se iznebi življenja!

— Oh! je zamrmral ves potrt, to je kruto! ...

— Ali si moj, ali nisi? je povzel Roland z besno voljo v glas. Ali si prisegel moji materi pokorščino, ali ne? ...

— Da, da! ...

— Torej ubogaj!

— Milost, gospod! je zastokal Skalabrino.

— Ubogaj, grom in peko! ... Spravi se tu noter! ...

In s silo ga je sunil proti zijočemu rovu.

Smrtnobled in brez moči se je Skalabrino pogreznil v odprtino.

Še enkrat so se njegove roke v otroško brezumni prošnji iztegnile proti Rolandu; nato je izginil ... In Roland je spustil ploščo nazaj!

Iz globine se je dvignil Skalabrinov zadušeni glas:

— Z Bogom, gospod ... z Bogom! ...

Roland mu ni odgovoril.

Nato, ko je bil do dobra zagotovljen, da ga je Skalabrino razumel in se ne bo poizkušal vrniti, je pobral črno vrečo obsojenčev, nataknil si jo na glavo in pričel čakati ...

V tem trenutku je zaropotalo v daljavi zamolklo grmenje. Roland ga ni slišal.

Vse njegove misli so bile posvečene bližnji smrti.

Za hip mu je stopila pred oči podoba očeta in matere. Nekaj časa ki ga ni mogel natanko premeriti, je tudi poizkušal razvozlati strašno tajnost svojega mučeništva in zaznamovati obraz neznancev, ki so ga bili pahnili na to brezno gorja, z imeni. Toda kmalu se je pojavila podoba, ki je nadomestila vse druge, kolikor jih je valovalo v njegovi duši, ena sama misel je izpodrinila vse njegove razkropljene misli, en sam goreč spomin ga je navdal, in vse to notranje premišljevanje se je izrazilo v enem samem imenu, ki ga je izrekel s strastjo neizmerne ljubezni, in ga zašepetal kakor poljub najvišje pijanosti:

— Leonora! ...

(Dalje.)

Če se izvrši tako, potem bo zavod res tak, kakršnega potrebuje in kakršnega si želi delavstvo.

Splošni pregled.

Slovani proti Apponyju. Znani madžarski grof Appony je imel v Ameriki te dni govor o miru v Evropi. Prisotni Slovani, posebno Čehi in Slovaki so protestirali proti temu, da govori po Ameriki o miru in razoroževanju tak človek, ki doma zagovarja in podpira zatiranje narodov.

Srbija. Vodja napredne stranke Novaković in vodja nacionalistov Ribarac sta sklenila podati po skupščini vprašanje na ministrstvo glede vesti o osamljenosti Srbije na Balkanu ter zahtevati pojasnila o zvezah Srbije z Bolgarijo, Črno goro, Grško in o zadevah srbskih šol v Turčiji in o albanskem gibanju.

Samouprava je zelo zadovoljna s priručnim sprejemom, ki ga je doživel v Rimu srbski kralj. Rimska Tribuna prinaša intervju s srbskim ministrom Milovanovićem o razmerju med Srbijo in Avstrijo. Minister Milovanović je rekel: Naše razmerje do Avstrije je prijateljsko in naša politika je daleč od tega, da bi delala Avstriji neprijetnosti. V življenju vsakega naroda pridejo trenutki, ko hoče ljudstvo storiti obupen čin, da bi pokazalo svojo energijo in vero v bodočnost. Ko preidejo razburjeni časi, so čustva in misli mirnejše. Hočemo živeti z Avstrijo v najboljšem razmerju in je logično, da se izogibamo vsakemu podpiranju, ki bolj kazi harmonijo zvez, nego navidezna resnica. Minister je izjavil, da potovanje kralja Petra v Italijo nima nikakega namena proti Avstriji.

Cesar Viljem pride baje v Rim okoli 15. aprila.

Most med Krakovom in Podgorico se je vsled silne množine ledu porušil. Škode je pol milijona kron.

V Havri je zgorelo skladišče z 80 vagoni. Škode je nad en milijon frankov.

V Trstu je avtomobil s 7 osebami zavozil v morje, 6 se jih je rešilo, eden pa je utonil.

Ruski ministri svet je sklenil zahtevati od dume 120 milijonov rubljev za štiri nove velike vojne ladje, ki bi se zgradile v letih 1911—1915. Njih imena bodo Sevastopol, Petropavlovsk, Gangut in Poltava.

Nad Harbinom je proglašeno vsled kuge obsedno stanje.

Obtožba bolgarskih ministrov. Parlamentarna komisija, ki je imela namen zbrati dejstva in dokumente obtožbo bivših bolgarskih ministrov, je podala sobranju poročilo, da je gradivo za obtožbo Gudeva, Petrova, Genadieva, Savova in Načeva pripravljeno, dočim je treba Šišanova izločiti, ker ni proti njemu nikakih dokazov. Bivši ministri so bili o tem objavljeni in pozvani, da pridejo v sobranje, da se opravičijo.

Konflikt med Rusijo in Kitajsko ni tako resen, kakor se je zdel na prvi mah. Rusija čaka odgovora tekom 14 dni, sicer bodo čete prestopile mejo. Gotovo pa je, da se bo Kitajska opravičila.

S petrograjske univerze je relegiranih 392 študentov, ki so se udeležili zadnje stavke.

Portugal. Ministra Jose Azevedo in Joao Countinho ter žurnalista Alvaro Chazas so iz političnih vzrokov izgnani iz dežele, prva dva sta odšla v Brazilijo, drugi pa se je umaknil na Francosko.

DNEVNE VESTI.

Na dolgo klobaso kratek odgovor. „Slovenec“ se včeraj zopet zaletuje v nas — radi srbskega kralja in pravi, da smo škodljivci Ljubljane, ker baje nismo dovolj črno-rumeni. No, „Slovenčevci“ so gotovo do kosti črno-rumeni in kaj so dosegli za Ljubljano? Nič, prav nič, pač pa so ji škodovali kolikor in kjer so le mogli! In kaj so storili za slovenski narod s svojim „patriotizmom“? Ravnotako popolnoma nič, ker zatirani smo vedno bolj in ne samo, da ne dobimo nobenih novih pravic, nego se nam jemljejo celo one, ki smo jih že imeli. Naj pokažejo „Slovenčevci“ vspehe, ki so jih dosegli s svojim črno-rumenim patriotizmom, ali pa — jezik za zobmi!

Dva milijona izgube kažejo klerikalni gospodarski zavodi. Če bi dežela ne sprejela garancije za 2 milijona, bi šlo vse njihovo gospodarstvo k vragu. Sedaj si bodo pa že nekoliko opomogli. Vendar pa bo treba v kratkem spet novega kredita in dežela bo zopet morala z novimi milijoni garantirati za klerikalne zadruge. Če pomislimo koliko konsumov so klerikalci spravili v konkurno in koliko zadrug je danes čisto bankrotskih se moramo kar tresti od bojazni kaj bo z našo deželo. Kadar dolžnik ne more plačati primejo poroka. Tako bodo kranjsko deželo prijeli za dva milijona, ki sta že naprej ven vržena. Kedar vendar izpregleda ljudstvo klerikalne sleparje in pijavke.

Skoraj 13 milijonov na dan zabil so klerikalci v sobotni seji deželnega zbora. 10 milijonov so napravili doiga za melioracije, za 2 milijona so prevzeli poročila pri bankrotstvih klerikalnih združenj. 750.000 kron brezobrestnega posojila so vtaknili še posebej v falitno „Gospodarsko zvezo.“ — Sedaj bodo reševali zavezano gospodarstvo. Tomaž Pavšlar bo dobil en milijon, da ga rešijo pri „Glavni posojilnici“, ker mora iti sicer v konkurz. Advokat Vencajz, ki je menda tudi pri „Glavni“, bo dobil toliko, da ne bo zmrznil. Ljubljanski škof Jeglič se bo potegoval za podporo zavezane gospodarstva. Klerikalci se bodo sedaj kar drenjali okoli deželno-odborskega korita. Žrli bodo, kakor se že sami hvalijo, kolikor se bo dalo in kakor dolgo se bo dalo. Kadar bodo vse milijone požrli in deželo spravili v nesrečo, bodo pa zbežali kakor monsignor Weiß na Koroškem potem, ko je osleparil deželno združništvo za več milijonov. Za klerikalce se res začneja paradiži, a vedno hujši pekel bomo imeli davkoplačevalci!

Jarc — ravnatelj. Znano je, da imajo klerikalci najboljša korita pripravljena za svoje največje neznajčarje v stranki. In teh koritarjev v najnovejšem času kar mrgoli. Prof. Jarc še ni dosegel svojega pravega mesta; postati hoče na vsak način gimnazijski ravnatelj. Prišel bi namreč rad na ravnateljsko mesto dr. Bezjaka na ljub. II. drž. gimn., slednji pa je določen za naslednika šolskemu nadzorniku Fr. Levcu. To je popolnoma umevno, kajti Jarc je izborni kvalificiran. Značaj njegov klerikalno čist, pedagoške zmožnosti naravnost vzorne, nastop non plus ultra! Sicer pa pri klerikalcih za dosego karijere ni potreba ničesar drugega kakor to, da je človek s svoji stroki niča in vnet zagovornik dr. Šusterčičevih in Lampetovih lumparij; značaj sploh ne pride v poštev.

Dopust za agitacijo pri občinskih volitvah. Kakor čujemo, je g. nadzornik Turk, ki je bil vsled bolezni

na dopustu, že nastopil zopet svojo službo. Dosedanji njegov namestnik g. K. Simon pa je dobil dopust, ker je baje od „inspektorata zelo utrujen“. Od druge strani se nam pa poroča, da je dobil mož zato dopust, da bo pomagal pri agitaciji za bodoče občinske volitve v občinski svet v šentpetrskem okraju. Ker se nam zdi „neverjetno“, da bi delali klerikalci proti svojem principu in dajali dopuste v svrhu agitacije pri volitvah ter še za to plačevali moža iz deželne blagajne, prosimo pojasnila, ker to se nam zdi smešno, da bi c. kr. okr. šolski nadzorniki dobivali za 5 mesečno delo, 5 mesečni dopust — „vsled utrujenosti!“

Sedaj bomo pa žrli in pili tako se hvalijo sedaj klerikalci, ker so v deželnem zboru sklenili dati klerikalnim združenjem, ki niso imele nobene kredita več, dva milijona deželne garancije. Kolovodja klerikalnih gospodarstev Jošt, ki je kot revizor „Glavne posojilnice“ spravljal v konkurz in prikrival pravi položaj v tej zadrugi, bo sedaj imel deželno garancijo za svoje manipulacije. Kakor srake bodo sedaj kradli klerikalci po mlekarstvih združenjih, kakor cigani bodo sleparili po združinskih organizacijah. Vse bo šlo na stroške dežele, na škodo davkoplačevalcev. Dokler bo 10 milijonov, bodo res žrli in pili, a kaj bo potem, ne pove nihče. Mi pa pravimo, naj se klerikalci nikar preveč ne vsele dolgov, ki so jih napravili. Enkrat mora naše ljudstvo vendar izpregledati. Takrat pa bo šlo po klerikalcih, da bo jo!

Lep kandidat za občinski svet bode gotovo Janko Nepomuk Jeglič z Grabna, ki ga mislijo klerikalci postaviti za referenta za klerikalno šolstvo v bodočem občinskem svetu v Ljubljani. Dobro je, da njegovim volicem priobčimo pismo, ki ga je svojčas objavil v „Slovenskem Narodu“, da bodo volili vedeli, s kakšnimi kandidati se morajo zadovoljiti klerikalci v Ljubljani. Značajni dopis tega veljaka se glasi: Izjava. „Izjavljam, da nikakor ne simpatiziram s klerikalci ter bom kot odločen pristaš narodno-napredne stranke volil kandidata, katerega se priporočam. Sploh pa si štejem v dolžnost delovati z vsemi močmi za uresničenje idej, katere goji napredno učiteljsko slovensko, — Na Rakeku, dne 9. decembra 1900. Janko Nep. Jeglič, nadučitelj.“

Izbojlanje učiteljskih plač. Deželni zbor — pa ne kranjski, ampak hrvaški — je sklenil, da se v svrhu regulacije učiteljskih plač povišajo deželne doklade za 30%. Na Kranjskem pa gotovo toliko časa ni upati na izbojlanje učiteljskih plač, dokler bodo Slomškariji slepo drveli za Jakličem. Ta je plačan za to, da s Slomškarijo slepi učiteljsko in na ta način zavira regulacijo učiteljskih plač. Slomškariji, izpreglejte in otrsrite se najnevarnejšega zajedalca na učiteljskem telesu! „Di un segnato di Dio sta cento passi drio, di un zotto cento e otoi!“

Nemška nasilstva v Kočevju. Kakor povsod v obmejnih krajih, tako so tudi kočevski Slovenci napravili povodom zadnjega ljudskega štetja, zasebno ljudsko štetje, ki pa je imelo le ta namen, da se izkaže potreba slovenskih ljudskih šol oziroma slovenskih oddelkov na sedaj že obstoječih nemških ljudskih šolah. Kočevski nemškutarji, na čelu njim kočevski mestni očetje so se tega štetja strahovito prestrašili. Da se ne bi izkazalo pravo število kočevskih Slovencev in razkrile sleparije kočevskih nemškutarjev pri zadnjem ljudskem štetju, je mestna občina meni nič tebi nič poslala v slovensko kočevsko posojilnico stražnika in mu ukazala, naj

konfiscira ves slovenski števni aparat. Ne zdelo bi se nam čudno, če bi se enaki slučaj pripetili na Koroškem, toda na slovenski zemlji, vojvodini Kranjski, je to nekaj nečuvenga. Ker ni mogla občina najti nobenega vzroka, da bi preprečila slovensko ljudsko štetje, so modri mestni očetje obdoličili poslovodjo slovenske trgovine v Kočevju g. I. Menarta hudodelstva javnega nasilja. Dolže ga namreč, da se je izdal za uradno osebo ter na ta način hotel izsiliti narodno zavezništvo ubogih Kočevcev. Vse obdolžitve so hudobno izmišljene in so bile skrbno pripravljene. Celo zadevo ima sedaj v rokah kočevsko okrajno sodišče. G. Menart je obtožen po §§ 98. in 199. kazni. zakona. Kočevski Slovenci so proti temu nečuvengu nasilstvu od strani kočevskega županstva že energično protestirali in zahtevali, da se nemudoma vrnejo konfiscirane števne pole. Apeliramo na gg. deželne in državne poslance, da se z združenimi močmi zavamejo za to zadevo ter enkrat za vselej napravijo konec brutalnemu nasilju občinske uprave v Kočevju.

Napredno politično in gospodarsko društvo za kolodvorski in šentpetrski okraj se je 17. t. m. v svoji prvi redni seji po obnem zboru konstituiral sledeče: Predsednik: Bončar Anton; podpredsednika: Rohman Viktor in Poljšak Fran; tajnika: Dr. Azman Josip in Počivalnik Josip; blagajnika: Lenček Alojzij in Accetto Ferdo; odborniki: Skubic Ivan, Adamič Ivan in Planinšek Fran; namestniki: Jakopič Ivan, Mohar Josip, Goršič Ivan in Škafar Fran; pregledniki računov: Podkrajšek Fran, Zupančič Ivan in Vrstovšek Ivan; namestnik pa Škerjanc Andrej.

Odborova seja „Matice Slovenske“ se vrši danes, dne 22. februarja 1911, ob 6. uri zvečer v društvenih prostorih. Dnevni red: 1. Poročilo predsedništva. 2. Potrditev zapisnika zadnje odborove seje. 3. Priprave za glavno skupščino (dne 5. marca). 4. Tajnikovo poročilo (dosedanje število članov za 1910). 5. Publikacije za l. 1911: a) vsebina, obseg in vnanja oprema, b) tisk. 6. Slučajnosti.

Miroslav Tyrš. Kratek opis njegovega življenja in delovanja. Po raznih virih priredil dr. Gv. Sajovic. S 4 slikami. Založilo telovadno društvo „Sokol“ v Ljubljani. Cena 80 v. Priporočamo vsem krogom to knjigo, ki kaže ustanovitelja sokolstva in njegovo delo. O knjigi o prilikah izpregovorimo.

Zemljevid važnejših rudninskih najdišč na Kranjskem in v sosednjih pokrajinah. Iz dr. Vl. Herletove knjige „Kemija in mineralogija“. Cena 30 vin. Izdalo društvo slov. prof. v Ljubljani. — Dobili smo važno publikacijo, ki nam dobro kaže vsebino naše bogate domovine.

Slovensko deželno gledališče. Fallova „Ločena žena“ z gđ. M. Šimanovsko operno in operetno pevko kr. zemaljskega kazališča v Zagrebu kot gostom, je doživela v včerajšnji predstavi že prav visoko številko reprimiz. — Hvalimo metodo ravnateljstva, da vabi umetnike in umetnice, ki reflektujejo na engagement na našem odru, k takšnim gostovanjem, kjer se predstavijo občinstvu in njegovi kritiki. — Gđ. Šimanovska se je predstavila v ulogi Gonde pod zelo ugodnimi avspicijami. Elegantna, krasna postava, graciozne, harmonične kretnje, katere spopolnjuje izvrstna mimika, fin, uglasen nastop, vse to so lastnosti, ki jih ima gđ. Šimanovska v obilni meri. Njena simpatična figura je osvojila na mah sicer malo hvalno in zelo kritično ljubljansko publiko. Njen glas je gladko egalizovan in posebno prijetnega timbra, le škoda,

da ni malo močnejši in osobito v nižini polnejši. Seveda nas za to pomanjkljivost bogato odškodujejo vse druge vrline gđ. Šimanovske. Prepričani smo, da bi ravnateljstvo dobilo z angaževanjem gđ. Šimanovske moč, ki bi pomenjala sijajno akvizicijo za naše gledališče. Zato moremo, ako gospodična pride pri engagementu resno v poštev — slišijo se namreč tudi nasprotni glasovi — njeno pridobitev kar najtopleje priporočati. — Predstava se je završila brez posebnih nezdod; plesni kvintet v drugem aktu se je pri ponavljanju čisto ponesrečil, zbor je bil slab. — a —

Zgodovinski Erazmov grad na Dolenjskem. Iz zanesljivega vira smo dobili poročilo, da za popravilo tega zgodovinsko važnega gradu na Dolenjskem ni bilo še ničesar dovoljeno. Društvo za ohranitev zgodovinskih spomenikov na Dunaju je samo pogojno pripravljeno popraviti freske v kapelici, kar bi stalo 260 kron, popravila oken in vrat v kapelici pa 300 kron. A sedanji lastnik gradu, g. Seidl je to ponudbo odklonil.

Težka nesreča. V petek popoldne je odšel posestnik Franc Prešeren, vulgo Belaj, iz Zabrznice pri Žirovnici v domačo klet. Tu je tako nesrečno spodrsnil, da je padel znak ob neki železni lonce in pri tem zadobil težko poškodbo na glavi. Ker nesrečnega nikakor niso mogli spraviti k zdravniški pomoči, ki ga je takoj obvezal. Stanje bolnika je jako kritično. Kakor se govori, ima lobanjo popolnoma prebito, želimo, da kmalu ozdravi.

V pomoč novomeški dijaški kuhinji se je vršil v nedeljo zvečer plesni venček v novi kavarni „Central“. Z ozirom na doberdelni namen je bila udeležba jako skromna. Da novomeški samci niso obenem praznovali tudi slovo od svojega tovariša „novo poročenega“ g. Franceljna Kende, katerega je bog po dolgotrajnih samskih srčnih boleznih vendar odpoklical pod zakonski jarem, bi bil ta doberdelni venček še bolj suh dobrih del, kot je bil. In to nikakor ni prav!

Poskušen vlom v županovo novo hišo. Kakor se nam iz Kandije poroča, so v noči od nedelje v ponedeljek neki zlikovci skušali vlomiti v hišo, oziroma gostilno župana g. Zurca v Kandiji. Poskus se pa vled še neznanih ovir ni posrečil.

V znamenju spomlad. Vsled ne navadno lepega vremena so začele te dni po Gorenjskem zelo bujno cvestti trobentice in teloh. Semtertje se vidi tudi kakega metulja. V resnici znamenje bližajoče se spomlad.

Ciril Metodova podružnica v Štepanji vasi je imela v nedeljo svoj redni občni zbor. Podružnica, ki še ne obstoji eno leto, se zelo lepo razvija in šteje sedaj 11 ustanovnikov in 72 letnikov. G. tajnik je v svojem poročilu govoril, v koliko je dosegla štepanjska podružnica glavna cilja vsake podružnice, ki sta: vzbujati narodno zavest, narodni ponos in nabirati kolikor največ mogoče denarnih sredstev. Spominjal se je tudi treh umrlih članic. Podružnica je imela vseh dohodkov 914 K 35 vin.; glavna družba je dobila 750 K, 108 K 40 vin. znašajo drugi stroški in v blagajni je 55 K 95 vin. Odbor se ni dosti spremenil. Kakor nam poroča družbeno vodstvo, je dosegla naša podružnica v minoletem letu tretje mesto med kranjskimi podružnicami. To dela čast zavodni Štepanji vasi in okolici. Le tako junaško naprej, da bo uspel še lepši! Vsi složno na delo, saj je vzvišen naš cilj: pripomoči k rešitvi našega naroda.

MALI LISTEK.

Brezno.

Spisal Leonid Andrejev.
Preložil P. Pamidor.

Dan se je nagibal h koncu, a ona dva sta hodila in govorila vedno dalje in pozabila pri tem na čas in pot. Pred njima se je dvigal majhen gozd, in skozi veje dreves je prosevalo sonce kar rdeče-žareče ogelje, palilo zrak in ga spreminjalo v nekaj kakor žareč zlato-rdeč prah. Tako blizu in tako bleščeče je bilo sonce, da je vsa pokrajina plamenela v ognjenih barvah, in so bolele popotnika oči, če se je ozrl tja; obrnila sta se in takoj je ugasnilo vse, postalo mirno, jasno in majhno. Daleč tam, vrsto ali pa še dalje pred njima, je obevalo zahajajoče sonce visoko deblo jelke, da je žarelo med zelenjem kakor sveča v temni sobi; s krvavo-rdečim sojem je bila posejana pot pred njima, in vsak kamen na nji je imel sedaj za seboj dolgo, črno senco. Kakor zlata aureola so se svetili dekletovi lasje, ki so bili kakor prepleteni s solničnimi žarki.

Droben, kodrast las se je odlo-

čil od drugih, — drhtel je in se zibal na nitkah zlate pajčevine.

Pogovor med njima tudi ob nastopajočem mraku ni prenehal ali se spremenil, ravno tako jasno, mirno in tiho je potekal v mirnem toku dalje in obravnaval vedno isti predmet: moč, lepoto in nesmrtnost ljubezni. Oba sta bila zelo mlada: dekletje sedemnajst let, Njemovecki — štiri leta starejši, oba sta nosila študentovsko uniformo: ona — skromno, rjavo obleko gimnazistke, on — lepo uniformo slušatelja tehniške visoke šole. In kakor pogovor med njima, tako je bilo na njih vse mlado, lepo in čisto: vitki, prožni postavi, lahka, trdna hoya; v svezih glasovih je zvenelo nekaj kakor sanjava nežnost, podobno zvenjenju reke v tihni pomladni noči, kadar sneg še leži po temnih poljih.

Hodila sta, napravila ovinek, kadar ga je napravila pot in ti dve dolgi, polagoma se premikajoči senci sta se čudno odražali v mraku z malima glavama; sedaj sta se premikali ločeno dalje, sedaj sta se zlija na strani v ozki, dolgi progi, kakor senca topola. Toda ni jima bilo mar sence; govorila sta neprenehoma dalje; on ni obrnil oči z njenega lepega obraza; zdelo se mu je, da je na njem pustilo zašlo sonce del svojih najnežnejših barv; ona je povsila pogled proti stezi,

preobračala s svojim malim solničnikom kamenčke, in opazovala, kako je iz temnega roba njene obleke pogledal zdaj en, zdaj drug konec malih nožic.

Majhen jarek z zaprašenimi, razhojenimi robovi je križal pot, in oba sta se ustavila za trenutek; Zinočka je dvignila glavo, se ozrla z motnim pogledom naokrog in vprašala:

„Ali pa veste, kje sva? Jaz še nisem bila nikdar tukaj.“

On se je obračal raztreseno naokrog.

„Da, to vem prav dobro; tam, za gričem, stoji mesto; dajte mi roko, da Vam pomagam.“

Pomolil ji je roko, dela nenavajeno, nežno, belo žensko roko. Zinočki je bilo veselo pri srcu, čutila je veliko veselje, da bi preskočila sama jarek, in mu potem zaklicala: „Vemite me vendar!“ toda premagala se je; z resno-važno hvaležnostjo se je poklonila z glavico in mu ponudila nato nekoliko plašno svojo roko. In njega je obšla strastna želja, da bi stisnil to trepetajočo ročico, a tudi on se je zdržal, prijel jo je z dostojnim, lahkim priklonom in se obrnil skromno proč, ko se je dekletu, ko je plezalo navzgor, nekoliko pokazala noga izza obleke.

In zopet sta začela pogovor. Toda njuno pazljivost je motila zavest, da sta se jima roki za trenutek združili. Ona je čutila še suho vročino njegove dlani in njegovih močnih prstov. Bilo ji je prijetno, a čutila se je pri tem skoro kakor v zadregi; — in on je čutil voljno mehko njene male ročice in gledal črno silhueto njene noge in mali čevlji, ki jo je naivno in nežno oklepal. Nekaj vznemirajočega je bilo v tem vednem predstavljanju belega roba obleke in vitke noge, z nezavestno voljo pa se je boril s tem občutkom. Nato je postalo veselo, tako prosto in široko v njegovem srcu, da bi rad pel, iztegnil roko proti nebu in zaklical: „Tecite, jaz Vas ujamem!“ — to prastaro formulo primitivne ljubezni med gozdovi in šumečimi slapovi.

In od vseh teh želj so mu silile solze v oči.

Dolge, smešne sence so izginile in prah na potu je bil siv in mrzel, toda ni jima bilo tega mar; govorila sta vedno naprej. Oba sta brala mnogo lepih knjig, in blesteče postavbe ljudi, ki so ljubili, trpeli in propadli za čistost ljubezni, so šle mimo njunih oči. V spominih so jima ostali odlomki iz pesmi, ki sta jih brala nekoč, kjer je ljubezen odeta z lepo zve-nečo harmonijo in sladko žalostjo.

„Ali se ne spomnite, iz katere pesmi je to?“ — je vprašal Njemovecki.

„Zopet je ona z menoj, ki jo ljubim, ki ji nisem odkril nikdar ni besede o hrepenenju srca, tihi in nežni ljubezni.“

„Ne“, je odgovorila Zinočka in ponovila kakor v sanjah: „z vso nežnostjo, hrepenenjem in z žarom ljubezni.“

„Z žarom ljubezni“, je dodal Njemovecki nehoti kakor v odmev.

In zopet sta se zatopila v spomine; spominla sta se mladih deklet, ki so, — nedolžne, kakor bele lilije — si nadele črno samostansko obleko, se sprehajale v samotnih jesenskih parkih in se čutile srečne v svoji nesreči; spominla sta se tudi ponosnih, energičnih mož, ki so prosili finočute-če žensko srce sočutja upognjeni pod bolesto ljubezni. Žalostno so šle postavle mimo njunih oči, toda v svoji žalosti se je zdel ljubezni še svetlejša in čistejša. Široka, kakor svet, svetla kakor sonce in čudovito lepa, je rasla pred njima, ničesar ni bilo lepšega in močnejšega od nje.

„Ali bi mogli Vi umreti za tisto, ki bi jo ljubili?“ je vprašala Zinočka, opazovaje svojo otroško roko.

(Dalje.)

Društvo zdravnikov na Kranjskem. Ker se v petek 24. t. m. vrši izvanredni občni zbor za razdelitev dr. Löschner-Maderjeve ustanove, odpade ta teden prijateljski sestanek.

Slov. akad. društvo „Adrija“ v Pragi. Društveni prostori slov. akad. društva „Adrija“ so od sedaj naprej na Kraljevih Vinohradih. Šmilovského ul. 7. l.

Bralno društvo v Mengšu priredi na pustno nedeljo, dne 26. februarja t. l. plesno veselico v gostilniških prostorih g. Fr. Pečnika. Vsporedno zanimiv. Sodeluje skupina hrvatskih tamburašev. Vstopnina 60 v.

Mesarski ples. Kakor običajno, prirede tudi letos mesarski pomočniki v Ljubljani na pustni torek, dne 28. t. m. velik ples v dvorani Mestnega doma. Sviral bo ljubljanski sekstet.

Pred oltarjem prekinjena poroka. Iz Dolenjske se nam poroča sledeča skoro nevjerna vest: Te dni bi se imela vršiti v Metliki neka poroka. Nevesta je iz jako premožne hiše. Vse je bilo že pripravljeno za „ofcet“, kar dobi ženin vabilo k sodišču. Ženin je šel res k sodišču, kjer so mu baje povedali, da je došla iz Amerike brzojavka, v kateri nekdo javi, da ženin dolguje 500 dolarjev in da če jih takoj ne plača, se ne sme poročiti, dokler ne bo dolg izplačan. Ker pa je bilo, kakor rečeno, že vse pripravljeno, da se vrši drugi dan poroka, sta šla ženin in nevesta ob določeni uri v cerkev, da se tam poročita, že sta stala pred oltarjem, kar pride od sodišča prepoved, da se zakon ne sme skleniti. Ženin je šel baje domov k očetu prosit za denar, nevesta pa ga je čakala v cerkvi. Ker pa ženina le ni bilo nazaj, je nevesta vzela poročni venec z glave doli, pokrila si ruto in s svati odšla za ženinom. Kaj se je potem zgodilo, tega dotična vest ne pove. In to je škoda. Se večja škoda (naša seveda ne) pa bi bila, če je ta nevjerna vest resnična. Vsekakor bi želeli, da se nam o tem dozdnevem dogodku iz zanesljivega vira kaj zanesljivega poroča. Mi namreč ne moremo verjeti, da bi se ženin, če tudi je kaj dolžan v Ameriki, ravno v Metliki radi tega ne bi smel poročiti.

Najdeno. Učenka L. Škrjanec je našla na Resljevi cesti denarnico z manjšo svoto denarja, eno založno znamko in več narodnimi kolki. Dobi se pri užitniškem prejemniku Škrjancu na Radeckega cesti 24.

Detomora oproščena Marijina devica.

Izpred porotnega sodišča v Novem mestu, 20. februarja.

Naše kratko prvo poročilo izpopolnimo:

Detomora obtožena Ana Žugelj je doma iz Dobravice občina Podzemelj, vsled neugodnih domačih razmer je šla 17 let stara služiti. Svojo prvo službo je nastopila pri Martinu Matkoviču posestniku v zg. Dobravi občini Podzemelj. In ta prva služba je bila njena usoda. Njen gospodar je bil sicer oženjen, a tudi slabotno dekle se mu je dopadlo. Drugo leto njene službe marca je bila Matkovičeva žena v otroški postelji. In baš tedaj je pričel intimno razmerje s svojo dekle Ana Žugelj. Občevala sta včas tudi večkrat v enem tednu, Meseca avgusta pa je zapustila to hišo ter šla v drugo službo k Antonu Reimerju v Metliko. Tu je znala svoje stanje prikriti.

Porod v svinjski kuhinji.

Dne 2. decembra pa so jo poprijeli hudi spopadki. Po kosilu je šla v svinjsko kuhinjo, se vsedla na neki zaboj ter porodila dete ženskega spola. Prebudivši se iz prve omotice je pobrala otroka, ki ji je pri porodu padel na tla, ga položila na vrečo. Potem je vzela razokno partrakov, šla k otroku ter mu s trakom (vrvico) zadrgrnila vrat. Otrok je nekoliko zajecal, a vrvica ga je kmalo zadušila. Umorjenega otroka je potem pustila do večera na mestu. Ko pa se je naredil mrak, je šla zopet v kuhinjo, djala mrtvo dete v predpasnik, vzela še srajčko otroka njene gospodinje ter ga v njo oblekla, ozir. zavila, nesla ga k vodnjaku ter ga vrgla notri.

Zločin je prišel na dan.

Še le 20. decembra je slučajno našla druga dekle v vodnjaku že nagnilo truplo. Ko je sum letel na Ano Žugelj, se je delala ogroženo ter djala da ga gre tožiti, kdor jo s tem obrekuje. Sodno-zdravniška preiskava pa je dognala, da je osumljenka res skrivaj porodila. Tedaj pa je osumljenka vse odkrito priznala. „Bala sam se starišev“ je rekla, „za to, ko je otrok zajokal, sem v svojem duševnem položaju sklenila otroka odstraniti.“

Svojo krivdo je ponovno priznala tudi pri današnji razpravi ter trikrat ponovila:

da, umorila sem ga!

Na vprašanje predsednika, zakaj je to storila, je žalostnim glasom odgovorila: „ker sem bila bedasta in ker sem se starišev bala.“

Dokazovanje brez prič.

Značilno pri tej poroti je redok slučaj, da se je ta obravnava vršila brez zaslišanja prič. Izpovedbe v preiskavi zaslišanih prič so se le prečitale brez ugovora zagovorništvu. Matkovič v svoji izjavi prizna spolno obnevanje z njo. Da je svoje dejanje zavrnila

pri popolni zavesti

to sta potrdila oba izvedenca. Ko sta bila stavljena vprašanja, se je pričel

ljut boj med zagovornikom in drž. pravnikom.

To pot je zagovorništvu zastopal dr. Slanc. In — to bo dr. Slanc najbolje vedel — če mu ravno Vaš poročevalec mora priznati pohvalo, stori to le, ker noče utajiti resnice, da je dr. Slanc to pot svojo v tem slučaju jako težavno vlogo z presenečenim uspehom izvršil. Takega boja med govornikoma za in proti, Novomeščani že dolgo niso doživeli. Najmanj petkrat sta se vsak na svojem stoječistišču, z vso vmeno bojevala za usodo detomorilke. In še bi se bila dalje bojevala, da ju ni predsednik senata ustavil rekoč: „gospoda, čas bi že bil, da jenjata Vajin darvinizem obravnavati.“ Ko sta jenjala, je predsednik vskliknil: „No, hvala bogu!“

Ana Žugelj oproščena hudodelstva detomora.

Z isto napetostjo, kot smo vajeni v Ljubljani le pri senačnih slučajih pričakovati izreka porotnikov, je to pot tudi mnogobrojno zastopani avditorij v novomeški porotni dvorani pričakoval izida dolgotrajnega posvetoovanja ljudskih sodnikov. In zgodilo se je, česar ni nihče pričakoval od tistih porotnikov, ki so dopoldne skoro enak slučaj enoglasno potrdili z da, kriva je. Isti porotniki so pri tem drugemu, prvemu za las enakemu slučaju izrekli: **ona ni kriva in sicer z 6 glasov da, 6 ne.** Potrdili so le drugo vprašanje radi nepriglasitve poroda nezakonskega otroka kakih oblasti, enoglasno z da.

„Ti nisi umorila otroka“

Po kratkem posvetoovanju je senat proglasil razsodbo, s katero se detomora obtožena Ana Žugelj oprosti hudodelstva detomora, obsojile radi prestopka nezglastive nezakonskega otroka oblastim na 2 meseca strogega zapor. Obtoženka sama, ki ji je bila znana obsodba njene tovaršice Marije Mežnarič, ni mogla verjeti, da bi bila ravno ona oproščena. Za to ji je moral predsednik senata prav po domače povedati: „**Ti nisi umorila otroka.**“ Predsednik pri tem tolmačenju ni toliko gledal na obtoženko, kot na porotnike.

Obravnava, ki se je pričela ob 4. pop. je bila končana ob 7. zvečer. Da ti tako raznolični razsodbi vzbujata po celem mestu sveobčo senzacijo in da se bode tudi vnajna javnost začudila nad takim preobratom v sodbi enoinstih porotnikov, to ni treba še posebej povdarjati.

Je tudi res čudno: ena reva obtožena istega hudodelstva roma v 4 letno težko ječo, druga po preteku 2 mesecev zapor v ljubo prostost.

Ampak mi upamo, da se s tem preobratom za vedno otajal tudi pri novomeški poroti led zastarelih socialnih naziranj in nismo prav nič domišljivi, če mislimo, da smo k temu tajanju poleg spretnega zagovornika z našo kritiko po zadnji ljubljanski poroti tudi mi nekaj pripomogli.

„To so barabe“. Hrvat zaklal Ljubljančana.

Izpred porotnega sodišča v Novem mestu, dne 21. februarja.

Kar smo videli pri zadnjem porotnem zasedanju v Ljubljani v slučaju uboja v Štepanji vasi in kar se tudi splošno opaža, to se je zazrcalilo danes tudi pred novomeško poroto. Strastno sovraštvo med slovenskim in hrvaškim delavstvom. V Štepanji vasi je bil Slovenec, ki je tovariša ubil, ker je bil Hrvat, v današnjem slučaju je bil Dalmatincec, ki je iz istega nagiba

zaklal slovenskega delavca Ljubljanačana.

Služaj se je vršil tako: Lansko jesen so v Belokrajini gradili cesto. Kot navadno, se je tudi tu rekrutiralo delavstvo iz vseh vetrov. Pri oddelku v Dolu so bili med slovenskimi de-

lavci tudi Hrvatje Dalmatinci, med njimi današnji obtoženec Jura Badja in Milič. Med slovenskimi delavci so bili 4 Ljubljančani in sicer trije bratje Kregar iz Hradeckega vasi ter Stanislav Kik. Badja je imel že dlje časa piko na Slovence.

Uboj v baraki.

V nedeljo, 16. oktobra so šli delavci iz Dola proti višje ležeči baraki. Tamkaj so si kuhali, imeli so spravljeno tudi orodje. Priča Anton Pengov pripoveduje, da je šel Badja najpreje protij njemu z odprtim dolгим nožem ter ga drezal proti trebuhu. Stori je to, ker je Pengov Kranjec. Ker je bil Pengov popolnoma miren, tovariš Šefic pa nekoliko vinjen in zgovoren, se je Badja lotil Šefica, vzel mu palico ter ga dvakrat vrgel na tla. Dejanje se je vršilo na cesti poleg barake.

V istem času pa je Ljubljančan Anton Kregar sedel v baraki ter večerjal. Ko je videl Badjo groziti in pretepati slovenske delavce, je Kregar zaklical: „Pusti Kranjce na miru!“ Badja, čuvši te besede, je popustil Šeficu ter planil z odprtim nožem proti baraki.

Kregar uvidevši nevarnost, je hitro vstal, prijel za kramp in v trenutku, ko ga je Badja prvič sunil, udaril napadalca po glavi.

Ta udarec pa je oslabil drugi napad Badje na Kregarja, Kregar je dobil tri sunke proti trebuhu, zaklical je še: „Tri štihe sem dobil, pokličite žandarje“, potem se je pa onesvestil. Težko ranjenega so prepeljali v Ljubljano v bolnico, kjer je umrl za ranami.

Po tem dejanju se je Badja spravil še na Kregarjevega brata Franceta ter ga v družbi z Miličem mikastil z neko grčo po glavi in hrbtu.

Po izvršenem junaštvu je pobegnil.

V Trstu pod tujim imenom.

Prišel je v Trst, tam si prisvojil od neke barabe delavsko knjižico ter nastopal kot lastnik te knjižice, dokler ni prišel v pest tržaške policije.

Jura ne ve nič več.

Danes pri obravnavi Jura noče nič drugega vedeti, kakor da je — nedolžen. Škoda, da mu tega nihče ne verjame.

Ljubljančani kot priče.

Kot priče zaslišani so bili med drugimi tudi že omenjena brata Kregar ter Kik, vsi trije iz Ljubljane.

Enoglasno krivim spoznan.

Porotniki so na vsa obtožilna vprašanja enoglasno odgovorili z da. Badja je kriv uboja, lahke telesne poškodbe ter prisvajanja tujega imena. Spricho krivdoreka je bil Badja obsojen na tri leta težke ječe. Obsojenec je takoj nastopil kazen.

Današnja porota

je bila svojemu namenu primerno odbrana. Porotna klop je bila pomešana tudi z inteligenco. Senatu je predsedoval sod. svet. Dolinšek, prisodnik dr. Ahačič in dr. Žmavc, zapisnikar dr. Poznik. Drž. pradiništvo je zastopal dr. Hočevar, zagovorništvu dr. Žitek.

Tutti frutti.

Tisti pondeljek po „hausbalu“ pri Schwarcu je bilo, ko sem se sprehajal v toplih solnčnih žarkih po prijaznem Vodmatu. Tedaj doidem tri ženice, ki so znane vsemu Vodmatu, in njim pa so odkrite vse vodmatske in mestne novice. Razveselil sem se jih. Saj veste „gliha vkup štriha“, in jaz se jim pridruživ. Vesele, da imajo moškega med seboj in se tudi na stara leta morejo vsaj nekoliko omuzniti ob moško suknjo, mi jamejo praviti, da je hodil zjutraj že ob sedmih velik v lep črno suknjo povit gospod s svetlim cilindrom na glavi po Vodmatu ter je vsakega človeka na vodmatskih ulicah, cestah in stezah, koderkoli je že hodil, ustavil. Nič ni želel dobrega jutra, ampak kar naravnost vprašal vsako žensko, vsako mlekarico, jajčarico in zelarico, če ga pozna. Seveda so mu vse te osebe odgovarjale ponižno: „Ne, gospod, nič Vas ne poznam!“ Gospod s cilindrom na glavi je čemerno pogledal jajčarico, ali zelarico, ter ji rekel: „Oglejte si me natančno. Jaz sem pl. Šuklje, najvišji gospod v Ljubljani in daleč na okoli!“ Zelarici je padel pisker kisle repe iz rok, tako se reva ustrašila njegovega pogleda in njegove kozje brade.

Ker pa tisti veliki gospod, ki je rekel, da je Šuklje, preganjal črne mačke iz za Schwarzovega „hausbala“, se pripogne ter zagradi z obema rokama na poti raztreseno kisljo repo in kmalu je zginila iz rok v duplino na gospodovem s kozjo brado okrašenem obrazu.

Tako je podil črnega mačka naš gospod glavar po našem Vodmatu.

Se bi bile rade klepetale ženice ter se omuzavale ob mene, ali jaz

slučajno takrat nisem imel nič več časa.

Koliko je na tej novici resnice, ne morem povedati; nekaj je pa le mora biti, ker stari ljudje navadno ne lažejo.

Pa še nekaj! Skoraj da sem pozabil. Iz mesta mi je prišlo na uho, da se je osnoval skrivni ali velepomemben klub moškega spola, klub čestitcev pl. Šuklje-ja. Ta klub se znansko hitro množi. Ne vem, koliko sto članov že šteje. Člani tega kluba imajo dve dolžnosti. Prva zahteva od njih, da predstavljajo gospoda Šukljeja novim ljubljanskim stražnikom, mitniškim paznikom in mestnim vrtnarjem osebno, ali pa ga jim opišejo, kar se jim vselej tako imenitno posreči, kakor pri naši prevzvišenosti, škofu Jegliču.

Druga dolžnost jih pa veže, da se obrnejo pri neki svoji potrebi proti deželnemu dvorcu, kjer ravno prebiva naš deželni glavar. To so povzeli iz mohamedanske vere, katera zahteva, da se njeni somišljeniki in pristaši obračajo pri svojih molitvah proti Mekki.

In če pride kak član ravno mimo Šukljevega dvorca, — zahteva dalje druga dolžnost — se mora obrniti, na katerikoli strani že stoji, proti Šukljevem stanovanju ter tako opraviti tisto svojo potrebo.

In kdor ne verjame mojim besedam, oziroma glasu ljudske govornice, naj ide pogledat k deželnemu dvorcu, kjer bo videl, da „Vse se giblje“ iz same spoštljivosti do g. dvornega svetnika v pokoju in deželnega glavarja vojvodine Kranjske.

Spomladanska muha.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Pred razdelitvijo Kitajske.

London, 21. februarja. Podkralj v Sangaju je dobil poročilo, da je ruska armada udrla v Tibet. Zajedno so pričeli prodirati z južne strani tudi Angleži, ki so zavzeli smer naravnost proti glavnemu mestu Lasi.

Berlin, 21. februarja. Iz Pekinga je došlo semkaj danes brzojavno poročilo nemškega poslanika na kitajskem dvoru, ki potrjuje vesti o vpadu Rusov in Angležev v Tibet.

Petrograd, 21. februarja. Iz Sangaja prihajajo poročila, da so Francozi udrl v Junnan pod pretvezo, da hočejo varovati železnico. Splošno se domneva, da je pričetek razdelitve Kitajske.

London, 21. februarja. Sangajski podkralj je izjavil, da je popolnoma izključeno, da bi se mogla Kitajska braniti proti Rusom v Turkstanu in Mongoliji. Ruska vojska je pripravljena vsak trenotek na vojno. Podkralj v Mandžuriji je izdal na vse višje vojaške dostojanstvenike ukaz, da morajo biti vojaki vsak čas pripravljeni za vojno.

Petrograd, 21. februarja. Iz Pekinga so došla poročila, da bo zajedno z zasedenjem Mongolije ruska armada prodirala tudi v Mandžurijo.

Petrograd, 21. februarja. Japonska vlada se je obrnila na rusko z vprašanjem, če ima kaj protitemu, če bi ona zasedla južni del Mandžurije. Ruska vlada je odgovorila, da nima popolnoma ničesar proti temu.

Demisija črnogorskega ministrskega predsednika.

Cetinje, 21. februarja. Ministrski predsednik Tomanović je položil danes svojo demisijo. Kralj je demisijo sprejel. Tomanović navaja kot vzrok svoje demisije bolehnost. Vendar se z vso gotovostjo trdi, da je njegova demisija v zvezi z zadnjo debato v skupščini glede umora bivšega majorja Mitrovića.

Ministrski svet in pasivna rezistenca v Trstu.

Dunaj, 21. februarja. Danes ob 4. uri popoldne se je vršila seja ministrskega sveta. Obravnavalo se je samo o vprašanju pasivne rezistence državnih uslužbencev v Trstu. Ministrski svet je sklenil, da z ozirom na javno mnenje (Piccolo, op. ured.) in da varuje državno avtoriteto, ne bo ukrenil ničesar v prilog državnim uslužbencem. Obenem je bilo sklenjeno, da se mora najstrožje postopati proti vsem udeležencem pasivne rezistence. Trgovski minister Weißkirchner in železniški minister Glombinski sta že podala načelnikom vseh državnih uradov navodila, kako naj postopajo glede upravljanja poslov.

Bosenski sabor.

Sarajevo, 21. februarja. Danes se je pričela debata o proračunu. Srbi

so takoj v začetku izjavili, da bodo glasovali proti. Vendar se splošno domneva, da za enkrat še ne bodo pričeli z obstrukcijo. Glavni contra govornik dr. Srškić je govoril sicer jako ostro proti proračunu, vendar pa popolnoma stvarno. Zahteval je rešitev agrarnega vprašanja na podlagi razbremenitve.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 21. febr. Danes se je nadaljevala debata o bančni predlogi. Seja se je zopet spopolnila s samim poimenskimi glasovanjem, tako da je bil danes sprejet samo šele naslov.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik: Milan Plut.

Tiska „Učiteljska tiskarna“, Ljubljana.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe, 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pisanim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v zzzamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Glasovir se prav ceno prod. Kje pove inseratni oddelek „Jutra“. 113/2—2.

Harmonij s šestimi spremeni, z močnim in lepim glasom ter jako trepen se ceno prod. Naslov pove inseratni oddelek „Jutra“. 111/3—3

Nava vila, 18 let davka prosta, se prod. Ogleda se lahko, vsak dopoldan. Natančneje se poizve pri g. Černiču, Strelška ul. 28. 104/4—1

Brivnice na prometnem kraju v Ljubljani se takoj prod. Ponudbe na inseratni oddelek „Jutra“. 109/3—1

Deklica iz poštene kmečke hiše, stara 14 let, želi vstopiti kot učenka v trgovino z mešanim blagom v mestu ali pa v njegovi bližini. Ponudbe naj se blagovolijo poslati na naslov: Zvonko Novak, Jenkova ulica šte. 20 v Ljubljani. 117/1—1

KORESPONDENCA.

Živahna gospodstvena želi korespondirati s temperamentnim, inteligentnim gospodom v svrhu zabave pod šifro „Planinka 19“, poste restante Ljubljana. 116/1—1

Ponatis zanimivega romana

„Otroci papeža“

je izšel in se dobi pri upravnistvu „Jutra“ za 3.50 K broširan, za 4.50 K pa elegantno vezan izvod. Najbolje je, ako se istočasno z naročilom pošlje tudi denar, ker s povzetjem poslana knjiga je dražja.

Kuharico

išče

Orožniški oddelek Vodmat.

Ključavničarskega

- učenca -

sprejme takoj

Leopold Grošelj, Sp. Šiška 66.

Stanovanje

z eno sobo in kuhinjo

se odda za majev termin. Lepi pot št. 3. Ravnotam se prodasta

dva vozova ::

in sicer že rabljen mesarski voz na peresih (fedrih) ter drugi z diro tudi na peresih.

Sl. občinstvu vljudno naznanjam, da sem ustanovil samostojno

krojaško obrt

na Sv. Petra cesti št. 4, II. nad.

ter se obenem najviljudneje priporočam za obila naročila, katera bom izvrševal solidno in vestno.

Franc Može, krojaški mojster.

Za kolarje!

Večja množina zdravih

jesenovih plohov

se dobi na parni žagi v Litiji.

Prva kranjska drogerija, parfumerija, fotomanufaktura itd.
Anton Kanc
Ljubljana, Židovska ulica št. 1.

Trgovski sotrudnik

mešane stroke, spreten detailist, se sprejme pri tvrdki Oton Homan v Radovljici.

Odvetniška pisarna dr. Fr. Brnčiča in dr. Mat. Pretnerja v Trstu, ulica Nuova št. 13/II

sprejme izurjenega stenografa-strojepisca večšega slovenskega in nemškega jezika ali pa

dve stenografinji

ki ste obenem daktilografije. Vstop 1. marca t. l. Plača po dogovoru.

Tovarniška znamka „IKO“.

Lastna tovarna ur v Švici.

Priporoča se za vsa v svojo stroko spadajoča dela

J. ZAMLJEN

čevljarski mojster

V LJUBLJANI, Sodnijska ulica št. 3

izdeluje prave gorske in telov. čevlje.

Alfonz Breznik

c. kr. zaprta izvedenec in učitelj „Glasbene Matice“.

Ljubljana, Kongresni trg 13, (poprej Gradsko 11).

Prva, najstarejša, največja in edina domača tvrdka vseh glasbenih instrumentov, strun, (tudi specialitet) in muzikali.

Najraznovrstnejša izbira in najcenejša izposojalnica pevovrstnih klavirjev in harmonijev.

Prodaja na najmanjšo obroke. Ugodna zamenja.

10 letno jamstvo. — Generalno zastopstvo dvorne in komorne tvrdke Crapka Röser, Streinhammer, Höhl & Heilmann, Mauborg, Horugel i. dr.

Popravila in uglaševanja vseh glasbil sprejema najceneje. — Vsak instrument moje zaloge je najskrbnejše preizkušen.

TEODOR KORN

poprej HENRIK KORN

pokrivalec streh in klepar, vpeljalec strelvodov ter instalater vodovodov

LJUBLJANA, Slomškove ul. 3 in 10 Podružnica: Stari trg 9.

Priporoča se p. n. občinstvu za izvrševanje vsakršnih kleparskih del ter pokrivanje streh z angleškim, francoskim in tuzemskim škrljem, z

asbest-cementnim škrljem (Eternit) patent Hatschek, z izbočeno in ploščnato opeko, lekno - cementno in strešno opeko.

Vsa stavbinska in galanterijska, kleparska dela v priznani solidni izvršitvi.

Poprave točno in ceno.

Proračuni brezplačno in poštne ne prosto.

Jutro se prodaja v Trstu po 4 vinarje

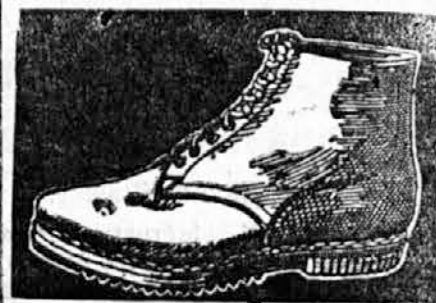
v naslednjih tobakarnah:

Becher, ulica Stadion,
Trevisan, ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carduci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojaški trg,
Hrast, Poštni trg,
Može, ulica Miramar,
Magole, ulica Belvedere,
Geršina, Rojan,
Raunacher, Campomarzio,
Bruna, S. S. Martiri,
Ercigoj, ulica Masimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica del Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sete Fontane,
Gramaticopiulo, ul. Bariera,
Spöder, ulica Bariera,
Lavrenčič, Vojaški trg,
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Baje, ulica Gepa,
Luzatto, ulica Aquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

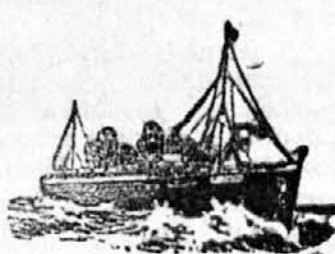
JULIJA ŠTOR — Ljubljana —

Prešernova ulica št. 5.

največja zaloga moških, damskih in otroških čevljev, čevljev za lawn-tenis in pristnih goisserskih gorskih čevljev.

Elegantna in jako skrbna izvršitev po vseh cenah.

Ed. Šmarda

potovalna pisarna

v Ljubljani, Dunajska cesta 18.

Samo 6 dni!

Prodaja originalnih voznih listov („šifkart“) francoske linije čez Havre v New-York in nazaj.

S 3/11/4

Obvestilo.

O imovini „Glavne posojilnice“ v Ljubljani

registr. zadruga z neom. zavezo v likvidaciji se je razglasil dne 13. februarja 1911

konkurz.

Konkurzni komisar: c. kr. dež. sod. svetnik dr. Jak. Toplak v Ljubljani.

Začasni upravnik mase: dr. I. C. Oblak, odvetnik v Ljubljani.

Voljni narok 21. februarja 1911 dopoldne ob 9. uri pri tej sodnji v izbi št. 123 pred konkurznim komisarjem.

Zglasilni rok: do 30. aprila 1911.

Narok za likvidovanje in poravnavo 16. maja 1911 dopoldne ob 9. uri pri tej sodnji, v izbi št. 123 pred konkurznim komisarjem.

C. kr. deželna sodnja v Ljubljani, oddelek III., dne 13. februarja 1911.

Tovarna vozov

Peter Keršič, Sp. Šiška

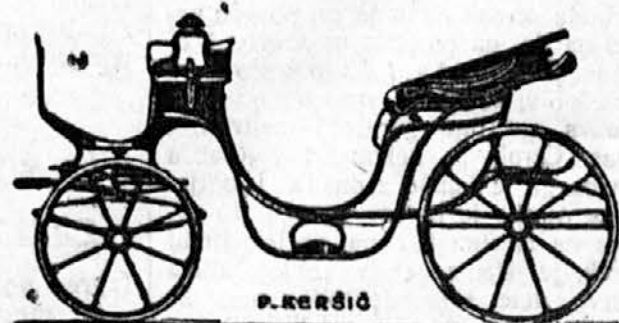
priporoča

svojo bogato zalogo različnih vozov.

Sprejemajo se vsa v to stroko spadajoča naročila

in popravila po primerno nizkih cenah.

Sprejema se tudi les v žaganje na parni žagi.

Za točno in solidno delo se jamči.

Že rabljeni vozovi se jemljejo v račun.

Del. glavica: K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond: K 450.000.

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Priporoča promese na dunajske komunalne srečke a K 18.—; zrebanje: dne 1. marca; glavni dobitok: K 300.000.—.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.

Nekaj izborno ohranjenih

automobilov

vseh velikosti se ceno prodaja.

Moje ime jamči za solidno in dobro postrežbo. — Zavod za popravilo avtomobilov in trgovina

Ing. JURIJ TMEJ, Dunaj XVII.,

Santergasse 13.

Telefon interurban št. 129.

Valjčni mlin v Domžalah I. BONČAR, LJUBLJANA

Centralna pisarna in skladišče: Vegova ulica št. 6.

Priporoča pšenično moko izvrstne kakovosti kakor tudi otrobe in druge mlevske izdelke.

Zastopstvo in zaloga v Gorici: Gruden & Co., Stolni trg št. 9.

Prva Primorska Tvorница za lesne izdelke z vodno silo

A. Kriznič & Co.

ob kolodvoru Podmelec

Sprejema v izvršitev: vse v **stavbeno mizarstvo stroko** spadajoče izdelke za hiše, vile, šole, bolnišnice, cerkve, javna poslopja itd. kakor: Okna, vrata, podove, portale; popolne opreme ljudskih šol, šolske klopi po Rettig-ovem patentu itd.

Proračuni in načrti brezplačno.

Parketna tvornica opremljena z najnovejšimi stroji nudi parketne deščice iz hrastovega in bukovega lesa. Postrežba takojšnja za vsakero množino!

Zahtevajte vzorce in cene.

Strugarski oddelek nudi vse v strugar. stroko spadajoče izdelke.

JAMSTVO! **JAMSTVO!**

Vsa dela so solidno in strokovnjsko izvedena!

Obisk strokovnjaka interesantom brezplačen.